

Pääw jo olli alla läinud,
Karrud ollid valju läinud
Küllalte jo tantsumud
Ja pärastantsi malgatud,
Agga ollid einetatud
Ja veel alles jootmata.
Utilets Pets: „mis waene luggo,
Sul ja mul, kes farro suggu!
Päästame nüüd eunaast lahti,
Vätsi ärra salla-mahhi.“ —
„Kuhu pased wennike?
Minu vägga ellake!
Rõngas sõõrmenest läbbi lä'b —
Kus ta seisab, las ta jäab!“ —
„Ei ma sedda mitte tahha,
Rõnga nünaast kihuni mahha,
Koddo pole tahhan jouda
Oma sugguvõõja nönda.
Mul on ful mo äddast äbbi,
Sõõrmed minu kihuni läbbi,
Kojju lähen tantsima
Ja oma kunsti näitama.
Seal mul kõik mo waasto tööt'wad
Kõik mind eldest' waasto wööt'wad,
Täddid, onud, lelled, tutwad —
Nemmad kõik mo waasto ruit'wad!“
Koddo pole joudis Pets —
Alles olli waana mets,
Alles mitmed messipuid,
Mis ta norelt olli teadnud,
Neile andis ellast' juud.
„Kust ma leian omakseid?
Kes null' annab sõnumeid?
Waanad ärra äriwinud,
Uus pölv tagga sündinud —
Kus mo täddid, kus mo tutt'wad?

Jubba pocad ammu nutt'wad,
Mahk jo ammu müllitud
Ja nahkurille müetud!“
Teised karrud ollid nöudnud
Teada, kes seal koju joudnud,
Ja kui nad tulid se on Pets —
Siis momises kõik Wendre mets:
„Pets, kes wöeral maal on läinud,
Imet kuulnud, imet näinud,
Satjamaal ja Pohlas olnud,
Pets on jälle koju tulnud!“
Momisesid emased:
„Wöib fest sada peiokest,
Kui Jumal andnud tütrifest,
Ei ta tulnud ašjata
Täna meile passita,
Kui ei mitte olleks teadnud,
Et ei meie metja nuffas
Karro tütrid olle uffas!“
Akkasid siis olega
Tütrikesi laekuma,
Sillitasid neide farwu,
Pirdasid ka kängest arwu,
Kudda Petsi wörku püda,
Wäimehhelks tedda oida.
Petsil ollid fallid pāwad,
Issad, emad, täddid nāwad,
Pets on vägga tubli mees,
Kel ambad siis ja rammu sees.
Kust siis ärga murreti
Ehk walmist faera lejeti,
Senna Petsi palluti
Ja parremat tall' anneti.
Juhtusid siis piddud sää'l
Teiste karrudega warrul,
Räkis, mis ta ilmas näinud,